

for de øvrige Kommuner findes i Lovene af 6te Juli 1867 for Landets Vedkommende, og af 26de Maj 1868 for Købstædernes Vedkommende. Disse Valgbestemmelser have alle det til fælles, at de sætte Valgretsgrænsen til 25 Aarsalderen, ikke som ved de politiske Valg til 30 Aarsalderen. Naar man er gaaet hertil og altsaa har valgt denne Aldersgrænse af 25 Aar, er det, fordi man her dels har andre Hensyn at tage end ved de politiske Valg, og dels tillige har villet sikre Forholdene, i andre Retninger ved de Bestemmelser om Census, som ere knyttede til disse Valg. For øvrigt er, som jeg senere skal komme til at nævne, og som de Herrer ville erindre, Maaden, hvorpaa man betrygger Skatteydernes Indflydelse paa Valget, ordnede forskellig i Kjøbenhavn og de andre Steder, men til Grund for det hele ligger en Erkendelse af, at Kommunerne væsentlig ere økonomiske Institutioner. De staa i saa Henseende i Modsætning til Staten, som jo paa hele Lovgivningsområdet har et stort Felt, hvor de økonomiske Forhold ikke spille denne Rolle, mens baade Land- og Bykommunernes Liv dog i alt væsentligt hviler paa de økonomiske Interesser, dels lige over for det paagældende Kommunesamfund, dels over for de enkelte Individer i Kommunen. Jeg skal her — fordi det jo for Kjøbenhavns Kommune er store Forhold, det i saa Henseende drejer sig om — nævne de Tal, som væsentlig have Betydning for Kjøbenhavns Kommunes Budget; jeg nævner det tillige, fordi jeg derved kommer til at anføre de Poster, som i væsentlig Grad komme den ubemidlede Befolkning til gode — ikke fordi jeg derpaa vil bygge en Paastand om, at den ubemidlede Befolkning derfor skulde være udelukket fra Indflydelse paa Kommunens Anliggender, men fordi det dog har sin Betydning ved disse Overvejelser at vide, hvorledes Forholdene i saa Henseende stille sig. Jeg skal nævne, at Kjøbenhavns Kommunes Budget for Tiden løber op til 12 Millioner Kroner om Aaret foruden de Udgifter, som gaa med til det, vi her kalde Forbrug af Kapital og Laan; selve de løbende Udgifter ere, som sagt, i Kjøbenhavn 12 Millioner Kr. Af disse gaar til Forsørgelsesvæsenet, som altsaa indbefatter dels Fattigunderstøttelse, dels Alderdomsforsørgelse, 2,360,000 Kr., til Hospitalsvæsenet 1,266,000 Kr. og til Skolevæsenet 2,100,000 Kr. Derefter kommer saa Politiet med 1,300,000 Kr. Dette sidste vil jeg ikke fremdrage i den Hen-

seende, jeg nys nævnte, men de tre andre Poster, Forsørgelsesvæsenet, Hospitalsvæsenet og Skolevæsenet udgøre altsaa omtrent Halvdelen af Kommunens aarlige Udgifter. Ydelserne hertil indkomme ved, at Kommunen i Skatter har en Indtægt af 9 Millioner Kr., medens de øvrige 3 Millioner tilvejebringes paa anden Maade. Af disse Skatter ere Skatterne paa faste Ejendomme 4 Millioner, og den direkte Indkomstskat fra Kommunens Befolkning indbringer 3 Mill. Kr. Nu ere Forholdene i Kjøbenhavn for Tiden ordnede saaledes, at den økonomiske Indflydelse, som man har villet søge at sikre de Borgere, der yde de største Skatter, har man gennemført paa den Maade, at man har udelukket fra Valgret de Skatteydere, som ikke have en Indtægt af 1,000 Kr. om Aaret. Det vil erindres, at Indkomstskatten her i Kjøbenhavn først begynder med 800 Kr., alle de, der ikke have en Indtægt af 800 Kr., ere skattefri, og den, som har en Indtægt af 800 Kr., svarer Skat af 200 Kr. Regne vi Skatten til 3 pCt., er det 6 Kr., man aarlig svarer i Skat af den nævnte Indtægt. Men disse Skatteydere, som have en Indtægt af kun 800 Kr., ere for Tiden udelukkede fra Valgret. Valgretten begynder først med 1,000 Kr.'s Indtægt, hvortil altsaa svarer en Skat af 12 Kr. aarlig, til 3 pCt. Paa denne Maade har man, som jeg nævnedes, i Kjøbenhavn søgt at sikre de mere bemidlede i Befolkningen Indflydelse paa Kommunens Anliggender. I Byerne og ogsaa paa Landet er man gaaet en anden Vej, idet man der har bestemt, at den Femtedel af Befolkningen, som svarer den største Skat, vælger den ene Del af Repræsentationen — jeg kan ikke sige den ene Halvdel af Byraadet eller Sogneraadet, thi det vide vi er ikke Tilfældet, idet begge Steder Raadet er delt i to Dele, hvoraf den ene Del er 1 større end den anden. Paa Landet er det da saaledes, at de almindelige Vælgere vælge den mindre Del af Raadet — af Hensyn til Formandspladsens Besættelse ved Raadets eget Valg — medens i Byerne, hvor Raadets Formand beskikkes af Kongen, den almindelige Vælgerklasse vælger den større Del af Raadet, og den Femtedel af Vælgerne, som har ydet de største Skatter, vælger den mindre Del af Raadet. Paa den Maade er der altsaa i Byerne og paa Landet givet den stærkeste Betryggelse for, at de højest beskattede Indvaanere faa en væsentlig Indflydelse paa Kommunens Anliggender. — Den Maade, hvorpaa Forholdet er ordnet i Kjøbenhavn,